

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/628/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914200842
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914200842.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporkyni E. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom J. Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 1.326,79 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/54/2014-51 zo dňa 13. 04. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 6,70 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia (tretí výrok), **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 13. 04. 2015 konanie zastavil (prvý výrok). Ďalej nariadil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 43,30 Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti uznesenia (druhý výrok). O trovách prvostupňového konania rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 6,70 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia (tretí výrok). Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok).

Okresný súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zaplatenia dlžnej sumy z titulu neuhradenia dlžných splátok z úverovej zmluvy. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 13. 04. 2015 navrhovateľ vzal podaný návrh späť, pretože odporkyňa dňa 24. 09. 2014, t. j. po podaní návrhu, zaplatila žalovanú istinu vrátane príslušenstva. Okresný súd konanie zastavil podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). O vrátení súdneho poplatku okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „Zákon o súdnych poplatkoch“). O trovách prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2, druhá veta O. s. p. Okresný súd uviedol, že navrhovateľ vzal dôvodne podaný návrh späť pre správanie sa odporkyne, ktorá žalovanú pohľadávku zaplatila až po podaní návrhu. Okresný súd uložil odporkyni povinnosť nahradiť trovy konania predstavujúce krátenú časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 6,70 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur za 2 úkony právnej služby po 51,45 Eur a 2 x režijný paušál po 8,04 Eur vrátane 20 % DPH, pričom pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal z tarifnej hodnoty veci 838,60 Eur (zo žalovanej istiny bez príslušenstva). Okresný súd uviedol, že vo vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení

neskorších právnych predpisov (ďalej aj „vyhláška“) nie je úprava o zahrnutí príslušenstva do základu pre výpočet tarifnej odmeny, preto nie je dôvod postupovať odlišne od Zákona o súdnych poplatkoch. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal náhradu trov konania, pretože odporkyňa, na strane ktorej do konania vstúpil, nebola v konaní úspešná.

Proti uzneseniu okresného súdu, konkrétne do výroku ohľadne náhrady trov prvostupňového konania (tretí výrok), odporkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie. Žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu, pretože pred pojednávaním zaplatila dňa 24. 09. 2014 istinu vrátane príslušenstva vo výške 1.478,34 Eur.

Navrhovateľ ani vedľajší účastník na strane odporkyne sa k odvolaniu odporkyne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu vo výroku ohľadne trov prvostupňového konania (tretí výrok) ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Ako už bolo uvedené, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Odporkyňa nenamietala (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnila) správnosť výpočtu navrhovateľovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, preto sa odvolací súd obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmal.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 28. 01. 2014, domáhal zaplata istiny vo výške 1.326,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 26,28 % ročne zo sumy 838,60 Eur od 17. 01. 2014 do zaplata. Pretože odporkyňa zaplatila navrhovateľovi žalovanú istinu vrátane príslušenstva dňa 24. 09. 2014, navrhovateľ vzal návrh späť celkom.

Ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporkyne späť z dôvodu zaplata žalovanej istiny vrátane príslušenstva, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania na základe späťvzatie návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia odporkyne. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti vo vzťahu k správaniu sa účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatie návrhu).

V súvislosti s odvolacou námietkou odporkyne odvolací súd uvádza, že zaplatenie peňažného dlhu odporkyňou pred začatím pojednávania, je vo vzťahu k trovám konania právne irelevantné. Právne relevantnou skutočnosťou pri rozhodovaní o trovách konania pri zastavení konania v dôsledku späťvzatia návrhu celkom je, že k splneniu dlhu (k solúcii) došlo až po začatí konania (podľa § 79 ods. 1 O.s.p. konanie začína na návrh).

Odvolací súd na základe vyššie uvedených odvolaní napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o trovách prvostupňového konania (tretí výrok) ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu (prvý, druhý, štvrtý výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemá odvolací súd preukázaný ani zo spisu, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.